

af det foder, som svinene forbruger, ved udviklingsplanens afslutning kan produceres af virksomheden. Hvis produktionen foretages i fællesskab på flere bedrifter, er denne betingelse opfyldt, når 35 pct. af foderet kan produceres af en eller flere af de samarbejdende bedrifter.

Endelig anføres i direktivet, at støtte inden for æg- og fjerkræsektoren er betinget af en senere rådsbeslutning. Da sådan beslutning ikke er truffet endnu, er støtte inden for disse sektorer foreløbig forbudt.

Til § 20.

Det forekommer rimeligt at henlægge lovens administration til statens jordlovsudvalg, der må antages at have de fornødne erfaringer fra administrationen af loven om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger. Jordlovsudvalget forudsættes bistået af de stedlige jordbrugskommissioner, der afgiver indstilling til udvalget vedrørende modtagne forslag til udviklingsplaner, ansøgninger om tilsagn om rentetilskud, garanti m. m., jfr. de almindelige bemærkninger.

Til § 21.

Der bør ved bekendtgørelse tages stilling til, om personer eller bedrifter, der f. eks. har fået støtte efter loven om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger eller loven om udlån til yngre landmænd, bør have fuld støtte efter nærværende lovforslags bestemmelser.

Til § 22.

Ifølge direktivet vil støtten kunne varieres efter forholdene i medlemsstaternes enkelte regioner, og fornøden hjemmel hertil er derfor medtaget i lovforslaget, selv om bestemmelsen må forudses næppe at få større praktisk betydning.

Til § 23.

Tilsagn om ydelse af tilskud bør i princippet bortfalde i tilfælde af ejerskifte. Dette hænger sammen med, at ydelse af tilskud ifølge lovforslagets § 2, stk. 1, forudsætter, at ejeren opfylder visse personlige betingelser, og det kan ikke ved ejerskifte på forhånd antages, at den nye ejer opfylder disse betingelser. Hertil kommer, at det er ønskeligt at forhindre en kapitalisering af støtten.

Noget tilsvarende gør sig gældende ved brugerskifte, idet det som anført i bemærkningerne til § 3 forudsættes, at den forpagter, der opnår til-

skud, ligeledes skal opfylde betingelserne i § 2, stk. 1.

Tilsagnet bør dog kunne opretholdes i medfør af § 23, stk. 3, hvis den nye ejer eller bruger opfylder de i § 2, stk. 1, nævnte personlige betingelser for at opnå støtte og forpligter sig til at gennemføre udviklingsplanen, herunder foretage de i denne forudsatte investeringer, der ikke er foretaget af den tidligere ejer eller bruger. Det er endvidere en forudsætning, at det i øvrigt skønnes, at der ikke er sket en kapitalisering af støtten.

Det er ligeledes rimeligt, at tilsagn bortfalder i andre tilfælde, hvis det senere viser sig, at betingelserne for tilsagn på grund af manglende eller urigtige oplysninger ikke var opfyldt på det tidspunkt, tilsagnet blev ydet, eller at forudsætningerne for tilsagnets givelse ikke længere er opfyldt.

I denne forbindelse bemærkes, at såfremt det ved udløbet af udviklingsplanens periode konstateres, at det i planen forudsatte moderniseringsmål ikke er nået, bør tilsagnet kun anses for bortfaldet, hvis der foreligger væsentlige fejl eller forsømmelighed fra den tilskudsberettigedes side. I sidstnævnte tilfælde vil tilbagebetaling af allerede ydede tilskud kunne komme på tale.

Bestemmelsen i stk. 2 forudsættes kun bragt i anvendelse, hvis der foreligger væsentlige fejl eller forsømmelighed fra den tilskudsberettigedes side.

Til kapitel 6.

Til § 25.

Ved budgetteringen for 1973-74 er det forudsat, at tilsagnsgivning i henhold til lov nr. 231 af 19. maj 1971 om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger indstilles i løbet af 1972-73, således at der ikke sker nogen forøgelse af tilskudsudbetalingen ud over det niveau, som på grundlag af den hidtidige og igangværende tilsagnsgivning vil blive nået i 1973-74.

Da det ikke med sikkerhed har kunnet påregnes, at lovforslaget vil kunne gennemføres allerede ved begyndelsen af finansåret 1973-74, har det været overvejet at søge tilvejebragt hjemmel på finansloven til efter 1. april 1973 at kunne yde tilsagn om tilskud efter loven af 1971, indtil den nye lov træder i kraft, i et i forhold hertil begrænset omfang.

Regeringen anser det imidlertid for væsentligt, at statsudgifter til disse formål afholdes på en sådan måde, at EF-refusion kan opnås.